Srijeda, 08.10.2014.g.

Rekla mi je danas kćer da je hodočašće ove godine u Međugorje bilo

posebno. A ja sam pomislio u sebi da su sva hodočašća u Međugorje

posebna.

I da, stvarno je tako.

A nije ni čudno.

TAMO, GDJE MAJKA NAŠA NEBESKA SILAZI S NEBA MEĐU NAS

LJUDE I UKAZUJE SE U SVOJ SVOJOJ LJEPOTI, TAMO SU

STVARNO NEBO I ZEMLJA JEDNO.

NEBESKI DUHOVNI SVIJET I NAŠ ZEMALJSKI SVIJET.

BOG, ANĐELI I SVETI NA JEDNO STRANI A MI LJUDI NA

DRUGOJ STRANI.

NARAVNO, SVUGDJE TU SE MOTAJU I ZLI I NJEGOVI ZLI

DUHOVI.

I sjedio sam u kafiću prije mise i gledao ljude kako prolaze.

I prođu dvije crnkinje. A kraj njih, u suprotnom pravcu, prođe jedan

stariji par iz Azije, Kinezi ili Japanci.

I padne mi na pamet kako u Međugorju možeš biti i debeo, i mršav, i crn,

i žut, i invalid, i sve drugo.

ALI NITKO NA TO NEĆE NA TO POSEBNO OBRAĆATI PAŽNJU.

JER JE MEĐUGORJE MJESTO GDJE UPRAVO SVI TAKVI TRAŽE

SNAGU I MIR DA SE S TIM MOGU NOSITI.

I SA SVIM DRUGIM KUŠNJAMA KOJE IM ŽIVOT NOSI, TAKVIMA

KAKVI JESU.

I NITKO NE GLEDA KAKVI SU DRUGI JER SVATKO TRAŽI

SVOJE ODGOVORE.

I NITKO NIKOGA NE OSUĐUJE ŠTO JE TAKAV KAKAV JE.

TO JE MJESTO GDJE SE NAJVIŠE SVI LJUDI MEĐUSOBNO

PRIHVAĆAJU UPRAVO ONAKVI KAKVI JESU.

MJESTO SUSRETA NEBA I ZEMLJE. A NA NEBU ĆEMO SVI BITI

JEDNAKI.

I posvjedočio sam na autobusu, kada smo se vraćali, da ove godine

nisam došao k Majčici sa puno molbi kao ovih godina. Samo sa jednom

općenitom molbom Gospodinu DA MI OVIH DANA DADNE U

OBILJU SVOJEG SVETOG DUHA KAKO BI MOGAO PREPOZNATI,

PRIHVATITI I IZVRŠITI SVETU BOŽJU VOLJU ZA MNOGE KUŠNJE

I ODLUKE KOJE OVIH DANA TREBAM DONIJETI.

Zato sam bio nekako opušten i ŠIROM OTVORENA SRCA.

A TADA SAMO PRIMAŠ I PRIMAŠ.

Kao i uvijek, čim dođemo u Međugorje, prvo se okupimo oko kipa

"POZDRAVNE MAJČICE", kako naša Katica zove kip Djevice Marije pred

crkvom.

Mene jednostavno svaki put nešto povuče i izaberem mjesto negdje malo

postrani, bacim se na koljena, sklopim ruke i POZDRAVIM SVOJU

NEBESKU MAJČICU.

Ove godine su to bile riječi: "EVO, DOŠAO SAM TI, TU SAM."

I naravno da su me oblijale suze.

I naravno da me preplavila radost.

I NARAVNO DA JE ONA BILA TU. BILA JE TU DA ME

DOČEKA. I SVE NAS.

I tako je počeo još jedan moj

MEĐUGORSKI SAN.

JER, CIJELO TO HODOČAŠĆE U MEĐUGORJE MENI KASNIJE

IZGLEDA KAO JEDAN SAN.

ZA KOJEG ZNAM DA SAM GA SANJAO, ZNAM OTPRILIKE ŠTO

SAM SANJAO, ALI SE SVE TO TAKO NEKAKO NESTVARNO

ODVIJALO DA MNOGO TOGA NISAM NI ZAPAMTIO.

SAMO NEKE SITUACIJE KOJE SU MI OSTALE U SRCU.

Baš mi je to sve tako "proletjelo" kroz glavu kada smo se vraćali

kući.

Molitva Križnog puta i lagano uspinjanje na Križevac, uvijek jepuno malih

radosnih događaja.

ONAJ PREKRASNI OSJEĆAJ KADA SMO NA SVAKOJ POSTAJI

MOLI MOLITVU OCU NAŠEM NEBESKOM.

KAD SMO ZAPOČINJALI MOLITVU, JA SAM UVIJEK POGLEDAO U

NEBO.

OTAC MOJ NEBESKI JE TAMO. I TU.

A onda sam spustio pogled ne želeći da se ističem nekim svojim

izvanjskim pokazivanjem vjere. Dragi ljudi oko mene ne bi to shvatili.

A TAKO SAM ŽELIO DIĆI RUKE PREMA NAŠEM DRAGOM

OCU NEBESKOM!

I ŽARKO MU IZGOVARATI:

"OČE NAŠ, KOJI JESI NA NEBESIMA, SVETI SE IME TVOJE

..."

ALI ZAIGRANA RADOST U MOJEM SRCU, I TRNCI PO TIJELU,

SU MI GOVORILI DA JE OTAJ MOJ NEBESKI TU I DA SLUŠA I

MOJU MOLITVU I MOJE SRCE.

Posebno me dirnulo i natjeralo suze u oči kada sam pri hodu od postaje

do postaje čuo jedan poznati glas kako predvodi molitvu Krunice koju

smo između postaja molili.

MOJA KĆER. … **i sad mi idu suze …**

ZNAO SAM KAKVE JE TEŠKE KUŠNJE PROLAZILA, I JOŠ

PROLAZI, U OVIH ZADNJIH NEKOLIKO MJESECI.

I REKLA MI JE PRIJE NEKOLIKO DANA DA JU NAJVIŠE U

SVEMU TOME DRŽI TAJ ODLAZAK U MEĐUGORJE, DA JEDVA

ČEKA.

DA U MEĐUGORJU PRONAĐE ODGOVORE, SNAGU I MIR ZA

SVOJ DALJNJI ŽIVOT.

I ETO JE TU. HODA PO KRIŽEVCU I MOLI. TRAŽI ODGOVORE.

Kako ne bih plakao …

ZNAM MAJČICE MOJA NEBESKA DA JE

ONA TVOJA, ALI TE PONOVNO MOLIM

DA SE MOLIŠ ZA NJU KOD SVOGA

SINA DA NE DOBIJE ZA NOSITI VIŠE

NEGO ŠTO MOŽE!

Morao sam se pomoliti i dragoj duši pokojnog fra Slavka Barbarića, na

njegovom grobu, podno križa na Križevcu, gdje ga je Gospodin uzeo sebi.

DRAGI SLAVKO, MOLI ZA NAS!

Kod križa na Križevcu, kleknuo sam pred križem, naslonio se čelom na

njega, zatvorio oči, sklopio ruke i odlučio izmoliti 7 "OČE NAŠ", kakao

mole međugorski franjevci. Dodao sam još i "ZDRAVO MARIJO",

"SLAVA OCU" I "O MOJ ISUSE". Za sve ono što sam donio u

Međugorje.

I tako moleći, osjetim i čujem kako kraj mene moli jedan čovjek. I plače,

i rida, i trese se od tog izljeva plača i boli.

Zaigralo mi je srce i ja sam se žarko počeo moliti Gospodinu

upravo za tog čovjeka i za njegove nakane s kojima tu pred

križem kleči i plače.

A onda, negdje kod šestog "OČE NAŠ", dođe mi iznenada u misli jedna

draga osoba.

Tu joj je bio dio obitelji. A ona nikad nije bila ovdje. I ugledam sliku kako

ta draga osoba, svečano obučena stoji pred križem ili nekim kipom i onda

klekne i počne se moliti.

I ONDA SAM TE DVIJE PREOSTALE GRUPE MOLITVI IZMOLIO

UPRAVO ZA TU DRAGU OSOBU, ZA NJEZINO OBRAĆENJE I

DOLAZAK U MEĐUGORJE.

A OVIH DANA ĆU JOJ I REĆI ŠTO SAM DOŽIVIO.

JA ĆU SVOJE UČINITI, OSTALO NEK LJUBLJENI GOSPODIN I

NJEGOVA PRESVETA MAJČICA.

Baš sam se napunio kroz sve te molitve...

Poslije Križevca uputili smo se na Podbrdo. Nisam Majčici nosio nikakve

posebne molitve i nakane.

SAMO SAM ŽELIO DOĆI GORE, DO NJEZINOG KIPA, PRONAĆI

NEKO MJESTO MALO PODALJE, I OSTATI TAKO U MIRU.

OSLUŠKIVATI DUHOM.

I tako sam učinio.

PREPUSTIO SAM SE, PONEKAD ZATVORIO OČI, PONEKAD

GLEDAO LJUDE OKO SEBE.

Gledao sam svoju kćer kako kleči pred kipom zatvorenih očiju i

sklopljenih ruku i moli se.

LICE JOJ JE ZRAČILO LJEPOTOM I RADOŠĆU. BILA JE S

MAJČICOM.

Poslije sam ju vidio kako si je i ona pronašla neko mjesto na kamenu i

zatvorenih očiju osluškivala svoje misli i srce.

Poslije mi je rekla DA JE JEDNOSTAVNO KRENULA U RAZGOVOR

SAMA SA SOBOM. O PROBLEMIMA KOJI JU TIŠTE. DA TO NIJE

BILA NI NEKA MOLITVA A NITI NEKAKVA PITANJA I ODMAH

ODGOVORI.

SAMO RAZGOVOR. I DA JE DOBIVALA NEKE ODGOVORE.

A JA SAM JOJ REKAO DA JE "ONAJ DRUGI" U TOM

RAZGOVORU BILA NEBESKA MAJČICA. S NJOM JE RAZGOVARALA.

JOŠ PROŠLE GODINE MI JE MAJČICA REKLA, KADA SAM JU

MOLIO ZA SVOJU KĆER, DA JE ONA NJEZINA I DA SE O NJOJ

DALJE NE MORAM BRINUTI.

A OVE GODINE JU JE MAJČICA, ČIM SMO KĆER I JA

STUPILI NA PODBRDO I KRENULI PREMA NJEZINOM KIPU,

DOČEKALA SA PREKRASNIM MIRISOM RUŽA.

KĆER GA JE OSJEĆALA SVE DO KIPA. JA GA NISAM

OSJETIO.

TO JE BILO SAMO ZA NJU.

Na Podbrdu čovjek samo treba pronaći neko mjesto i zašutjeti. Ne treba

trošiti riječi ni molitve. Samo osluškivati.

I iz tako otvorenog srca i misli RAZGOVARATI S NAŠOM NEBESKOM

MAJČICOM.

ONA ĆE NAM VEĆ DATI ODGOVORE,

UTJEHU, SAVJETE ZA KOJE ĆEMO TOČNO

ZNATI DA SU OD NJE I DA PO NJIMA

TREBAMO ČINITI.

TAKO JE SVE LAKO KADA SE OPUSTIMO I

PREPUSTIMO, KADA SVOJ "JA", SVOJE

RIJEČI I MISLI STAVIMO PO STRANI.

TADA POSTAJEMO DIO TOG DUHOVNOG

SVIJETA.

KOLIKO JE SAMO U NJEMU LJEPŠE NEGO

OVDJE NA ZEMLJI!

BOŽE MOJ LJUBLJENI, SAČUVAJ NAS ZA

SVOJ NEBESKI SVIJET, ZA SVOJE

KRALJEVSTVO!

PRESVETA NEBESKA MAJČICE, MOLI ZA NAS!